

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15272/2024
04.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Веселин Станковић из ..., против тужене ГГ из ..., чији је пуномоћник адвокат Јован Ђорђевић из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 202/2024 од 19.03.2024. године, у седници одржаној 04.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 202/2024 од 19.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 202/2024 од 19.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 306/23 од 24.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је основано потраживање покојног ДД, бившег из ... преминулог ...2015. године као зајмодавца према туженој ГГ из ... као зајмопримца по основу писменог Уговора о зајму од 01.09.1999. године у износу од 3.616,09 евра са каматом по стопи Европске централне банке закључно са даном 19.01.2022. године. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 85.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 202/2024 од 19.03.2024. године ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што су тужиоци обавезани да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 107.500,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац АА је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужилаца који су тражили да се утврди основаност њиховог потраживања проистеклог из Уговора о зајму закљученог између правног претходника тужилаца као зајмопримца и тужене као зајмодавца, тако што је оцењено да је тужбени захтев тужилаца неоснован.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, као и применом релевантних одредби у погледу оцене приговора застарелости потраживања, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревидент није уз ревизију приложио другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији. Без утицаја је указивање ревидента на учњену битну повреду одредаба парничног поступка, имајући у виду да се посебна ревизија не може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка нити због погрешног или непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења основаности потраживања тужиоци су поднели 07.02.2021. године, а вредност предмета спора је 3.616,09 евра у динарској противвредности, а та вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**